

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทย ทั้งในด้านการพัฒนาประเทศ การบริโภคของประชาชนในประเทศ การส่งออก การนำเข้า การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ การจ้างงานภายในประเทศและทักษะฝีมือของแรงงาน การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีวิทยาการความรู้ใหม่ ๆ รวมทั้ง ความชำนาญในการบริหารจัดการในธุรกิจของผู้ประกอบการภายในประเทศ ประสิทธิภาพการผลิตและการจัดสรรทรัพยากรภายในประเทศให้มีการประหยัดมากที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเห็นได้จากในกรณีที่ประเทศได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลาที่ แตกต่างกันจะส่งผลให้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนต้องเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจนทำให้เกิดความเบี่ยงเบนของอัตราแลกเปลี่ยนหรืออีกนัยหนึ่ง คือ ความไม่เหมาะสมของอัตราแลกเปลี่ยนในระบบเศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้ง ภาครัฐบาลและภาคเอกชน

การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา เพื่อให้ทราบถึงลักษณะและโครงสร้างของระบบอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย จากอดีตจนถึงปัจจุบันตั้งแต่ช่วงก่อนการขยายตัว

ทางการค้ากับต่างประเทศ (ก่อน พ.ศ. 2398) จนถึง ช่วงภายหลังจัดตั้งทุนรักษา
ระดับอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Equalization Fund)

การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ โดยวิธีการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติด้วยวิธี
สมการเชิงซ้อน และประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบสองชั้น (2SLS) โดยใช้
ข้อมูลทุติยภูมิลักษณะอนุกรมเวลา (Time-Series) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510-2545 เพื่อวิเคราะห์
ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ
ผลการศึกษาความเบี่ยงเบนของอัตราแลกเปลี่ยนกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการเจริญ
เติบโตทางเศรษฐกิจของไทยพบว่าปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษามีลักษณะ
ความสัมพันธ์ดังนี้ กล่าวคือ

จากแบบจำลองที่ใช้ศึกษาพบว่าตัวแปรที่ใช้ในการประมาณค่ามีนัยสำคัญต่อ
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (PCGR) เมื่อประมาณค่าร่วมกันกับค่าของตัวแปร
ที่วัดจากทฤษฎี FPP (RERMISPPP) แบบจำลองที่หนึ่ง และวัดจากทฤษฎี Model-
Based (RERMISBASED) แบบจำลองที่สอง พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทาง
เดียวกัน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้างต้น ได้แก่ ความเบี่ยงเบนของอัตราแลกเปลี่ยน
ที่แท้จริง (RERMISPP, RERMISBASED), สัดส่วนการลงทุนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม
ภายในประเทศ (SIY), การขยายตัวของอัตราการค่า (TOTG) และการขยายตัวของ
จำนวนประชากร (POPG) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ตาม
สมมติฐานที่ตั้งไว้ข้างต้น ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (RERV or RER) ส่วนใน
แบบจำลองของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (RERV or RER) ตัวแปรที่นำมาประมาณค่า
ร่วมกันมีนัยสำคัญต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง เช่นเดียวกับสองแบบจำลองข้างต้น
ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ อัตราการค้า (TOT) และสินเชื่อ
ส่วนเกินภายในประเทศ (EXCR) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม
ได้แก่ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่หารด้วยมูลค่าการส่งออกและ
มูลค่าการนำเข้า (CLOSE), การไหลเข้าของเงินทุน (CAPFY) และ การขยายตัวของ
อัตราแลกเปลี่ยนทางการ (NDEV)

กล่าวโดยสรุปความเบี่ยงเบนของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในลักษณะที่ว่า กล่าวคือ เมื่อเกิดความเบี่ยงเบนของอัตราแลกเปลี่ยนภายในประเทศจะทำให้ตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศได้รับผลกระทบในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับความเป็นจริง และมีผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นดังนี้ โดยพิจารณาในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนมีค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศจะมีความสัมพันธ์กับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในทิศทางตรงกันข้าม คือ ไม่มีความเป็นไปได้ในทิศทางที่ควรจะเป็น กล่าวคือ แทนที่อัตราแลกเปลี่ยนจะเพิ่มสูงขึ้นตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกลับมีค่าลดลง นั้นแสดงให้เห็นว่าความเบี่ยงเบนของอัตราแลกเปลี่ยนมีผลกระทบโดยตรงต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

Real exchange rate misalignment (RERM) sector plays significant roles in Thailand including stimulating growth, consumption and export-import.

The objective of the study is to find the determinants including country characteristic of real exchange rate misalignment and economic growth.

Both descriptive and quantitative methods are used in this study. Country characteristics and structure are derived from various descriptive data. The Two-Stage Least Squares (2SLS) is used to estimate the real exchange rate misalignment models by Real exchange rate model, PPP model and Model-based.

This analysis finds that there are many factors determining the real exchange rate misalignment.

Variables which show positive impact on real economic growth, and real GDP per Capita (PCGR) are the misalignment measured by PPP model (RERMISPPP), misalignment measured by Model-Based (RERMISBASED), investment to GDP ratio (SIY), terms of trade growth (TOTG), and population growth (POPG)

In all, the RERMIS variable has the relationship with the economic growth. If there exists RERMIS, all the economic variable will not be real. And it also has the impact on the economic growth of Thailand. It show that the exchange rate increased real exchange rate of Thailand will be negatively relative with the economic growth. It has found that RERMIS has affected on the economic growth according to this assumption.